

P.1494

10

~~Ad~~
~~89~~
H
1494

~~2483~~
~~F. L. L.~~

Maie ja Mihkli kosjad

ehf

klaas weini.

Näitemäng kolmes waatuses.

Aiejutanud

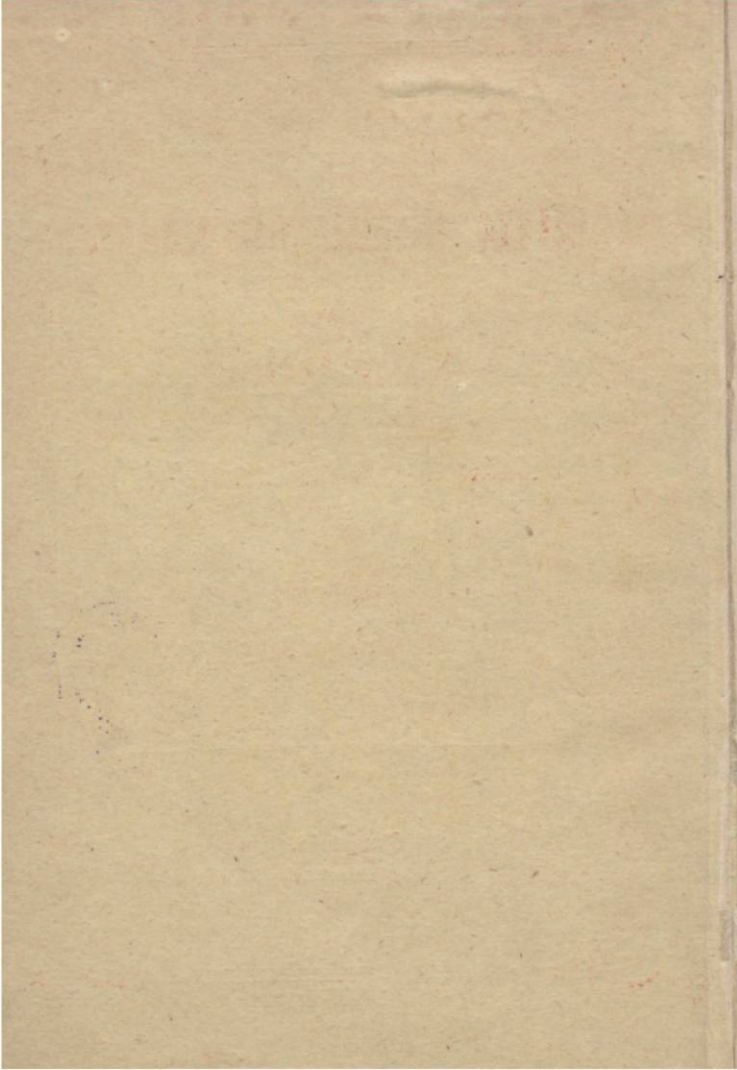
A. Weizenberg.

Jurjewis.

Trükitud R. A. Hermann'i kulu ja kirjadega.

1895

I. 2733.

Maie ja Mihkli kosjad

ehk klaas weini.

Näitlemäng kolmes waatuses.

Rainuse seltsidele pühendanud

A. Weizenberg.

St. Peterburis, 30. oktoobril 1894

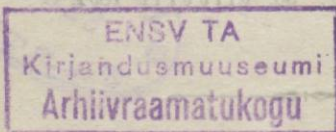

Jurjewis (Tartus).

Trükitud R. A. Hermann'i kulu ja kirjadega.

1895.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 17 февраля 1895 г.

22879

Osalisted:

Kõo Rein.

Kadri, tema naene.

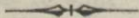
Mai, nende tütar.

Tõnu, Reinu kätlimees.

Mäe Jüri.

Mari, tema naene.

Mihkel, nende poeg.

①: 1515

von Herrn

Herrn, seine name,

Wort, seine name,

von Herrn, seine name,

Wort, seine name,

Wort, seine name,

Wort, seine name,

Esimene waatus.

Kõo Reinu elumajas.

Esimene etendus.

Mihkel (äkki).

Mihkel (astub kartlikult sisse ja waatab ümber ringi). Kas ta peaks kodus olema? Ehk ta on omaš kambriš? (Pahemale poole, Maie kambri usse poole waadates.) Aga tema kambrišse ei tohi ma ometi minna, see ei ole sünnis. (Maie laulab omaš kambriš: „Mu roosike läin'd lahti“ jne.)*) Jah, tema hääl! (Siis deklameerib laulu jätta aega mööda järgmised sõnad:)

Ilma ilu meid ei kanna

Üksnes taewa rõõmule

Seli kõla jõua, jõua

Jäädawale õnnele!

*) Saulu sõnad ja wiis waata raamatu lõpul.

Kolmas etendus.

Endised. Kadri.

Kadri. Di, pois! Siis on küll ehk parem mine ise sinna teise ilma, kui sul lust on, jätta aga minu tütar rahule! (Maiele.) Sina tõlbmata laps!

Mihkel. Emakene, anna Maiele andeks, tema ei ole mitte süüdi, et mina siia tulín.

Kadri. Mis? Sää! on üks läwe kõrval, katsu et sa minema saad. (Ujab Mihki wälja, kes weel Maie püüab Jumalaga jätta)

Neljäs etendus.

Kadri. Mai.

Kadri (haarab Maieft wihafelt kätt pidi kinni ja tõmbab teda edasi). Tule siia, sa üleannetu laps, küll ma tahan sinu armastuse õigele teele juhutada!

Mai. Ema!

Kadri. Wait! Kas sina hakkad wastu ajama? Kas mina ei tea paremini, kes sinu armastuse wääriline on, kui sinule peidmest peaks tarwis olema!

Mai. Ema, anna andeks — — —

Kadri. Wait, ütlen mina! Wõi waban-dama! Kas ma ei tea, mis sõnad sul keele pääl

on! Sina peatsid seda nüüd paremini teadma, keda sinul tarvis on armastada, kui mina sinu ema? (Rein astub sisse ja tuleb otsekohse nende juurde.)

Wiies etendus.

Endised. Rein.

Rein. Mis teie säääl kätsete?

Kadri. Waata siin sinu hää tütar, kudas ta nüüd wälja näeb.

Rein. Mis siin on juhtunud?

Kadri. On paljugi juhtunud, ja wõib weel enamgi juhtuda, kui laps meie selja taga oma armastuse asju toimetab.

Rein. Keda ta siis armastab?

Kadri. Keda muud, kui selle alkoholi laskuja poega. Ma tulin just parajasti nende jutu pääle, kui Mai tähendas, et ta selle weini-klaasi sinu asemel oleks tühjaks joonud, kui säääl kas wõi kihwt oleks sees olnud, — muidugi üksnes Mikhli pärast!

Rein. Aga Mai! Mis sinule siis päha on tekkinud, et sina selle poega armastad, kes seda kuradi laket oma majas jallib?

Mai. Sja, anna andeks! — — —

K a d r i. Wait, ütlen mina; laps tahab targem olla kui wanemad, muna targem kui kana.

R e i n. Ma ütlen sinule, Mai, kui sa Mihtliga läbikäimist maha ei jäta, siis sa ei ole enam minu tütar! (Rein läheb ära.)

K a d r i. Tütar, paranda ennast! Minu emalik süda annaks sind küll ennem Muru Mar-dile, kui Mäe Mihtlile!

M a i. Mõlemad tahawad mind ära lükata. Ma ei wõi ialgi Muru Marti armastada, sest ma armastan Mihtlit. Anna andeks ema, ma ei ole ju enam laps.

K a d r i. Siis mina wist olen laps? Ets ma ole sinu ema ja sina minu laps. Enne kui si na weel ilmas olid, teadsin ju mina, mis armastus on. (Tõmbab Maie kätt pidi louna juurde, kus pääl piibel on.) — Sää! Wõta püha piibli raamat kätte ja palu oma pattude eest, ehk Jumal saab sinule weel andeks andma. (Läheb ära.)

M a i (langeb louna juures olewa pingi pääle ja nutab. Tõnu astub sisse ja waatab imestades tüd-rulu pääle.)

Kunnes etendus.

Mai, Tõnu.

Tõnu (iseenesele.) Mii wara! Päike weel eluhommikul, ja pisarad niisutawad ju maapinda! (Maie juurde astudes.) Maie, mis sul wiga on?

Mai (waatab järsku ülesse.) Oh, onute, sa ei wõi miud ometi aidata.

Tõnu. Miks ma ei wõi! Ma olen ju mõnedgi pisarad pühkinud, eht wõin wähest ka sinu põsetesed kuivaks teha. Ütle aga, armas laps, mis sa nutad?

Mai. Minu wanemad wihtawad Mihklit ja tema wanemaid.

Tõnu. Kas sina ka siis Mihklit wihtad?

Mai. Ei wihta.

Tõnu. Siis sa teda eht wiist armastad?

Mai. Ja!

Tõnu. No, jääb eht wõib wähest abi leida.

Mai (largab üles ja wõtab onu ümbert kinni.)

Onu! (Siis lasseb ta jälle lahti ja paneb käed onu poole tootn.) Kas wõib abi leida? Kas wõib loota, et mu wanemad teda enam ei wihta? Onute, palu sina ka Sumalat, et Mihkel minu ja mina tema omaks saaksin.

Tõnu. Ei mitte nii, armas laps. Jumalal on ju muudgi tegemist, kui et ta teie kotsja ning pulma asju edendab — ehk küll ilma Jumala teadmata midagi ei sünni. — Aga ma palun Jumalat, et ta minule mõistust kingiks, sinule ja sinu vanematele hääd nõuu anda. (Rein astub sisse.)

Seitsmes etendus.

Endised. Rein.

Rein (Maie poole). Mis ja veel norutad? Mine teistega heina üles võtma, ilm on ilus. Mina jään veel onkli Tõnuga paar sõna kõnelema.

Mai. Ja isa, ma lähen kohe! (Väheä ära.)

Rein. No, wana kälimees, mis uudist?

Tõnu. Uudist toon omalt poolt nii palju, et sinule nõuu tahtsin anda Maie mehele panna.

Rein. Ka uudis küll, aga iga lord 'pole mitte meest kae pärast, kes kõlbulik oleks.

Tõnu. Selles asjas 'pole sinul sugugi tarwis oma nina wahale pista, sest see on ju väga wananenud pruuk, kus wanemad lastele peidmehi ja pruutisid walisiwad. Mai on mõistlik ja hääd tüdruk, ta waligu enesele ise peidmees,

ja ta ongi seda ju teinud. Mäe Mikkel on tubli pois.

Rein. Aga, armas kälimees, mis sa ometi minust mõtled? Kuda wõin mina selle mehe pojale, keda mina pean põlgama, oma tütre abikaasaks andma? Kui lapsed rumalad on ja endid õnnetuse eest ei oska hoida, siis peawad wanemad wälja astuma ja neid selle eest hoidma.

Tõnu. Ja siis küll; aga kui nad seda mõistlikumalt toimetawad, kui ehk wanemad seda wõiksid teha. Kuule, wana kälimees, ütle ometi, mis sul selle Mäe Jüri wastu on? Kas ta on üks joodik?

Rein. Ei, joodik ta küll ei ole, aga ta on siiski alkoholi edendaja.

Tõnu. Kudas ta seda siis teeb?

Rein. Ta ei taha alkoholist weel sugugi lahti lüüa. Ta joob pidudel terwisejoooki, kuna ju iga õiglase ristiinimese kohus peaks olema seda põrgu laste põlgada ja temast hoopis eemale hoida. Minema aasta lõpul tutsus ta meid oma abikaasa sünnipäewaks wõõrsile, ja sääls tulinwad ta otsetohe need nõndanimetatud terwisejoogi klaasid ette.

Tõnu. Ja sina wõtsid klaasi wastu?

Rein. Ei! — Kudas mina mõisin seda wastu võtta, see oli ju nõnda kui kiuste pärast minule, sest ta teab ju väga hästi, et ma seda kuradi lafet põlgan. Sää! juures pöörasin ma talle selja, ja sest saadik on meie wahel ikka üks põnewus olnud.

Tõnu (iseeneses). Roh, siin näib küll hää nõuu kallis olemat Teile mõlematele! (Waljusti.) Kas ja siis seda ilmasüüta klaasikest kardad oma näppude wahel võtta?

Rein. Ilmasüüta klaasikene! Ja seda ütled sina nii tõe ja rahuliku näoga? Siis ehk on see ka üks ilmasüüta joogikene, mis säält jeeft joodakse?

Tõnu. Ka see on ilmasüüta, mis klaasisse walatakse, kuid mitmesugune mõju on temal nende pääle, kes teda klaasist suhu wõtawad. Ühte teeb ta kuradi teenriks, ja teisele wõib ta ehk mõnikord üks karastaw jook olla.

Rein. Ikka weel parem! Karastaw jook! — Seda arwamist 'poleks ma sinust sugugi oodanud. Sa 'pole ju muidu mitte joodikute sõber ja peaksid aru saama, kui juurt wiletsust ja häda wiin on ilma saatnud. Waen, waesus, riid, tapelus, wargus ja wiimati ka rööwimine: kõigi

kurjatööde põhjus on wiin. Ja sina tahad teda veel kiidelda ja tema joomist edendada?

Tõnu. Ei, mitte nii, armas kälimees, waid minu arwamine on selles tükis sinuga ühesugune. Wiin on inimese-sugu häwitaja, ja on tema kurjuse- ja wiletsusele kõige rohkem põhjust andnud. Aga wiin 'pole kõige selle paha juures mitte nii palju süüdi, kui inimene ise, kes temaga ei oska ümber käia ja nõnda teda kuradi joogiks muudab. — Et nõder inimene alkoholiga kõige rohkem eksib ja oma elu rikub, siis oleks küll parem, kui teda ilmas olemas ei oleks. Aga kuidas temast lahti saada, see on jälle teine küsimine.

Rein. See küsimine 'pole sugugi raske, kui inimesed aga mõistlikud tahawad olla. Ärgu joogu keegi wiina ja alkoholi üle üldsi, siis on ta ilmast nii hästi, kui häwitatud.

Tõnu. Ja, see on küll õige, kui inimesed aga mõistlikud oleks. Sääl juures peaksiwad nad siis ka ilmeksimata olema; aga inimene on ekslik, ja tema mõistus ei ulata ka ikka nii kaugele, kui ta arwab. Ja mõnikord, kui ta arwab õige mõnusa tüki ära tegewat, eksib ta kõige rohkem.

Rein. Rainuse seltsid ei effi aga mitte, kui nad seda paha jooki ilmast tahavad ära hävitada.

Tõnu. Ka see mõte võib ehk ekslik olla, sest kainuse seltsidel ei või wist küll seda mõju olla, et nad alkoholi ilmast ära hävitawad. Üksnes riigivalitsused võiwad alkoholi edendamist kitsendada, nii et temale wähest ehk weel üksi apteekides oma õigust lubatakse, kus ju muidugi rohtude- ja lihwtidega nõrkenud inimese sugu püütakse kinnitada. Ka see ei ole mitte nii hõlbus kui arwatakse, sest hääd kui ka pahad ollused: alkohol, püüsirohi, dinamit jne., mis siin ilmas oma kodumaad on leidnud, ei taha siit mitte nii hõlpsasti lahkuda, ja nii kuu, kui see ei sünni võiwad kainuse-seltsid küll kasuliku ning õnnistawat tööd alkoholi pruulimise vastu teha, kui nad jääb juures aga mõistlikud on, ühisust püüawad ja mitte neid ei põlga, kes weel mitte alkoholist hoopis ei taha lahkuda, ja kui nad endid üleüldsi ülesligi jampsimise eest hoiawad.

Rein. See 'pole mitte ülesigne, kui meie oma kaasinimeste käest nõuame, et nad oma korratut elu parandawad.

Tõnu. Teie ei võida aga mitte wiha-
waenuga, waid ainult mõistliku nõuu ja hää ees-
fujuga. Aga kaimus 'pole siin kohal mitte pää-
asi, waid ma tahtsin sinule ka üht teist nõuu anda.
Lepi Mäe Jüriga ära ja anna oma tütar tema
pojale. Mihkel on tubli poisj ja ta ei joo ka
jugugi. Ära riku mitte oma lapse õnne, sest
teist nii agarat meest on küll waewalt leida.

Rein. See võib küll olla. Minul 'pole
jelle nooremehe wastu ka midagi, aga tema isa?
Ta ei jaatagi oma pojale seda lubama, sest ta
põlgab meid.

Tõnu. Eht võime ometi nõuu leida teda
lepitada, sest ta on hää inimene ja mõistlik ning
tubli peremees.

Rein. See on ka tõsi. Eht teab minu
teinepool jelles asjas ka wahest hää nõuu anda.
Säält ta tulebgi.

Rahetias etendus.

Endised. Kadri.

Rein. Wäga hää, et sina tuled, Kadri.
Ma tahtsin sinult hää nõuu küsida. Kuule,
kallike, Tõnu tõendab, et Mäe Mihkel hää ning
tubli poisj olewat.

K a d r i. Seda ma wõin küll uskuda.

K e i n. Ja et Maiešt ja Mihhlišt wõits õige sünnis paar saada.

K a d r i. See wõib väga wõimalik olla.

K e i n. Sina näitafid aga Mäe rahwaga nagu weidi winnas olewat.

K a d r i. Mitte mina, waid sina arwasid tüli põhjust nendega leidnud olewat. Ja üleüldsi oli see klaas weini süüdi, mis ja Mäe Mari sünnipäewa terwiseks tagasi lütkasid. Eune seda oline meie ikka armjad naabrid. Küüd on aga küll karta, et Mäe Süri meiega enam ära ei lepigi.

T õ n u. Ja, ta olla seda küll väga pahaks pannud, aga siisgi wõiks wõimalik olla, teda weel ära lepitada.

K a d r i. Kuulge, ma arwan küll hää nõuu leidnud olewat. Minu sünnipäew on tulewal teisipäewal, kutsume neid siis wõõrsile, ja siis joo sina, wanamees, Mäe Süri terwiseks klaas weini.

K e i n. Mina? Klaas weini juua? Kudas sina seda wõid mõelda?

T õ n u. Mõh, nii väga paha see asi ka ei ole.

K a d r i. Sa kui sina sellega oma tütre õnnelikuks teed, siis ehk wõid ja seda ometi teha.

Tõnu. Ka ei pruugiks sina juua, kuid ainult klaasid loflu tüüa ja näidata, et sina temale järele annad. Kes targem on, see annab ikka järele — ütleb wanaõna.

Rein. Minugi pärast mõiks see sündida, aga meil ei ole mitte weini ega ka klaasid.

Kadri. Seda muretsen mina. Ma palun Mäe Mari käest pudeli weini, ja ta annab meile ka omad klaasid, muidugi mõista, ilma Jüri teadmata.

Tõnu. Siis tulewa teisipäewani. Jumal andku, et waenlastest sõbrad saaksivad.

(Geisrii langeb).

Teine waatus.

Mäe Süri elumajas.

Esimene etendus.

Mari istub käsitöö juures. Mihkel astub sisse.

Mari. Kuule, Mihkel! Sina ehk mõitšid siin seda lõnga pidada, sest minu kerilauad ei ole käepärast.

Mihkel. Ja, ema, minul on aega, nii kaua, kui isa puhkab ja hohused sööwad. Siis aga läheme heinu wedama. (Wõtab lõnga kätte päale, Mari kerib). Müüd aga luba minule, ema, seletada, mis ma eila öösel unes nägin.

Mari. Räägi aga siis oma unenägu.

Mihkel. Ma nägin unes, et Rõo Mai meie aias talitas. Ta istutas taimesid ja lillesid meie aeda; need õitsesiwad ime ilusasti. Päike säras taewa wõlwil, mesilased sumisesiwad, pää-

sufesed pesitasivad, liunud laulsivad; oli üks imeilus kewadene hommik. Sina käisid Maiega käsitäes ja avaldasid soowi, teda omale minijaks saada. Mai aga wastas: „See ei wõi sündida, sest minul on juba teine peidmees.“ Mina aga ehmatasin nii, et ma siis ülesse wirgusin. Noh, mammi, kudas sinule see unenägu meeldib?

Mari. Unenäod on unenäod, ja oleksid wõinud ehk ka midagi muud unes näha.

Mihkel. Aga üksigi unenägu ei oleks nii ilus olnud, kui selle unenäo alustus. Mis sa aga arwad ema, kui unenägu ilmsiks saab, aga nõnda, et Mai ei asemel ja ütleb, ja et mina temast sinule ometi ühe ilusa ja häa minija teen?

Mari (laseb täed rüppe langeda). Aga mis sa räägid, poeg? Kudas see wõib sündida? — Sa tead ju, et sinu isa neid ja nemad meid wihtawad.

Mihkel. Maie ei wihta meid sugugi, seda ma tean, armas ema.

Mari. Aga kui Maie wanemad ja sinu isa ometi selle wastu on?

Mihkel. See'p see ongi, mis minule pääwalu teeb.

Mari. Noh, ära selle pärast oma pääd norgu lase, ehk ajad ja asjad paranewad. Olime ju enne hääd naabrid, aga kõige selle waenu ja wiha sünnitaja oli üksnes see klaas weini minu sünnipäewal. — Mai on hää laps, ja ta meeldib minule. Müüd wõid ja minua, kell on ju kaks ja ma ajan papa ka üles.

Mihkel. Ah, ema! Sa oled üks kullane ema! Ma tänan sind väga! (Hüppab toast wälja).

Mari. (Teeb ühe kõrwal-utse lahti ja hüüab): Jüri, Jüri! Tõuse üles, kell on ju kaks! (Sis läheb ära).

(Jüri tuleb kambri st tупpa, läib paar torda üle toa edasi tagasi, läed selja pääl, siis istub laua juurde ja toetab pää käe najale. Tõnu astub sisse).

Teine etendus.

Jüri. Tõnu.

Tõnu. Tere hommikut!

Jüri. Tere hommikut!

Tõnu. Miks nii norus, Jüri! Ilm on ilus, wili kasvab silmanähtawalt. Kas ei wõiks jääd juures rõõmus olla?

Jüri. Ja siisgi on elus juhtumisi, mis õnnetuudmist õitsta ei lase ja südame rahu rikuvad.

Tõnu. Mis see peaks siis olema, mis sinu südame rahu rikub. On sinul ju üks tubli ja südi poeg, kellelt ja palju hääd võid loota ja kelle pääle lord tulevikus toetada võid.

Süri. Ja, see'p see ongi, kust minu lootused nurja kipuvad minema. Ta olla endale päha võtnud iga tahes Rõõ Reinu tüdart kosida, ja säääl see ongi, kust üks õnnetuise algus minu majasse kipub tulema.

Tõnu. Ja siis olet's küll paha lugu, kui õnne asemel õnnetus peaks kodu tulema, aga räägi ometi, mikspärast ja neid inimesi nii kardad ja vihkad.

Süri. Mina ei vihka kedagi, ja ometi on meie ja Rõõ perekonna wahel vihawaen tekkinud, ja ühe naeruväärt väikeste asja, ühe klaasi weini pärast! Ta kardab, et üks terwiseweini klaas inimest juba põrgu tuleroaks teeb. Säärane kainuse hullustaja on minu naaber.

Tõnu. Ei, wana sõber, säääl ja teed ometi Reinule ülekohut. Toetama peak'sime kainuse seltside ettevõtmisi ja nendega ühes alkoholi wastu töötama, kes inimeste sugule ju nii palju paha ja õnnetuist on toonud. Mäts maha nende eest, kes kainust edendawad.

S ü r i. Mina jätan küll oma mütsi weel päha. Alkoholi pruukimine on tuhandeid aastaid wana. Waimurikkad mehed on temast kui karastawast joogist rääkinud; Schiller kirjutas weinile waimustatud laulusid; Martin Luther lubas teda pruukida; kirikus pruugime weini Kristuse mälestuseks. — Ja nemad tahawad teda kuradi joogiks tembeldada!

T õ n u. Sa unustad aga ära, et igal asjal kõige wähem kaht külge on, ja kui meie ei taha mitte üheküljelised olla, siis peame iga asja mõlemast küljest vaatama. Ühest küljest waadates võib alkohol ka küll ehk karastaw jook olla, aga teiselt poolt ei kahtle keegi, et ta kuradi joogiks on saanud, ja küll soowida oleks, et teda sugugi olemas ei oleks. Kui inimesed ju ennem oleks alkoholi põlgama hakanud, siis ei oleks ta mitte nii suureks inimese waenlaseks saanud. Glask Schiller weel meie päiwil, kus alkoholi kahjulik külge nii väga päewawalgele on tulnud, siis ta wisjisti ei saaks neid waimustatud laulusid wiina jumalale laulma.

S ü r i. Sellest kõigest ma saan küll väga hästi aru, aga ma ei saa mitte aru, miks pärast tainlased neid alkoholi edendajaks nimetawad, kes

kasinust püüavad, ehl vähemalt parajuses elavad kõigis oma elukombedes, sest jäärahest võiksinud teistele ka omast kohast ennem eeskujuks olla.

Tõnu. Seda nad võivad ka, aga veel suuremaks eeskujuks võib see teistele selles tükis olla, kes alkoholi sugugi ei pruugi. Ilmekslikud ei ole ju kainlased ka mitte, ja oleks küll soovida, et nad enam suurmeelsust ülesnäitaks, enam ühikust püüaks ja siis parema sihile jõnaks. Aga mina ei tahtnud mitte teie kohtumõistjaks heita, vaid tahtsin ainult sinule seda nõuu anda. Kõõ Reinuga ära leppida.

Jüri. See ei ole enam võimalik, sest ta põlgab mind ja tal on õigus, sest mina olen tema vastu ka mõnikord eksinud, ja kui ma ka temale andeks annaks, siis ei saaks tema minule ialgi andeks andma.

Tõnu. See on tõsi, et terge see lepitus küll wist ei ole, aga siiski on see võimalik. Peame ainult sündsat aega ära ootama ja iga parajat filmapilkü tarvitama. (Mari tuleb sisse.)

Kolmas etendus.

Endised. Mari.

Mari. Kuule Jüri, ma toon sulle uudist.

Jüri. No puista oma uudis wälja.

Mari. Kõo Kadri palub meid tulewa teisiapäewa õhtuks oma sünnipäewale tulla.

Jüri. Seda weel parem! — Sina wõid küll minna, aga mina ei lähe.

Mari. Ei, pai papikene, sina tule ka ja wõtame ka Mihkli ühes.

Tõnu. Seda nõuu annaksin ka mina, mitte ühte hääd tahtmist tagasi lükata.

Jüri. Kudas see wõib lorda minna? — Wõi soovite teie, et mina ka jääln nii teeksin, nagu Kõo Rein ükskord sinu sünnipäewal, kus ta pahasel tujul meile selja pööras ja ära läks, ning sellega wihawaenu sünnitas.

Tõnu. Kuule Jüri, ja wõid ehk temale andeks anda.

Mari. Mõttele ometi meie poja tulewiku pääle. Noored inimesed peawad üksiteisega läbi käima, ja Kõo Mai on hää tütarlaps.

Jüri. Mai wõib küll hää tüdruk olla, aga kuidas wõiwad lapsed endid armastuses ühen-

dada, kui wanemad wiha waenus elawad? Ma kuulsin, et Mikkel olla jäält nii hästi kui wälja wiisatud. Niisama mõiks ehk meiega ka sündida, kui mina sinna tulen.

Tõnn. Seda ei sünni, ja kui sina temale andeks annad, siis saab tema sinule ka ehk andeks andma. Inimene on ekslik, ja minu kälimees ei ole ka mitte ilmeksimata, aga ta ei ole mitte paha inimene. Tule aga sinna, ja kui teie kottupnutumiseft ka muud hääd tagajärge ei peaks olema, siis ometi jee suur põnewus saaks ära kustuma.

Jüri. Sinu hääft joowist jaan ma küll aru, ja ma ei taha teda mitte tagasi lükata. Ma tulen teisipäewal Kõo talule, aga kui Rein mind jälle hakkab mõnitama, noomima ja alkoholi edendajaks nimetama, siis ma seda ei kuula, waid keeran ümber ja tulen tagasi.

Mari. Ole ifka hää, ja jää sinna, mis jääb aga ka ette peaks tulema.

(Gesriie langeb.)

Kolmas waatus.

Käo Reinu elumajas. Tuba pidulikult fissse
seatud, mõned küünlad põlewad laual.

Esimene etendus.

Rein istub järele mõteldes, pääd läe najale toetades.
Tõnn astub fissse.

Tõnn. No, wana kälimees, täna tulewad
sinule siis kaua oodatud wõõrad.

Rein. Jah, väga oodatud, aga ma kar-
dan, et sest wõõrusest, mis sina naestega oled
kõtku sepitsenud, midagi hääd wälja ei tule. Ka
ei usugi mina, et Mäe Jüri üleüldse siia tuleb.

Tõnn. See wõib küll ka olla, et ta siia
ei tule, kui sina enne tema poole ei lähe. Aga
kui tema ometigi peaks tulema, siis on see temast
väga ilus, et ta algust teeb, ja siis tee sina
omalt poolt kõik, mis wõimalik.

Teine etendus.

Endised. Kadri tuleb sisse, weini-pudel ja üks klaasi käes.

Kadri. Siin, minu herrad! Üks pudel weini ja siin üks klaasi. Mäe Mari oli nii lahke ja andis nad minule hää meelega. Olewat hää wein, eks sa proovi natukene, armas Rein!

Rein. Mina! — kes ma mitte elades ei ole weini-klaasi suu äärde pannud, pean nüüd just oma abiklaasi joowi pääle weini jooma?

Kadri. Aga kui meie ainsa tütre õnn seda nõuab?

Tõnu. Ja kui hää naabrite sõprus selle klaasiga saab ühendatud? Sul 'pole ka tarwisgi juua, waid awalda ainult oma hääd tahtmist.

Rein. Wist hääd tahtmist alkoholi järele?

Tõnu. Ei, wa kälimees, seda ma küll ialgi sinult ega kelleltgi ei joowi, waid hääd tahtmist oma waenlasega leppida ja oma süüdi kahjatseda, kus ja teda oled pahandanud.

Rein. Jah, see on teine asi, ja sellel põhjusel tahaksin ma küll teie tahtmist täita, nii hästi see minul peaks torda minema. Siis pane, Kadri, see wein siia minu laua pääle. See on esimene ja Sumal andku, et ta ka wiimne kord minu majas oleks.

Kadri (paneb weini-pudeli ja klaasid laua pääle ja katab rätiku nende üle). Soo, nüüd ei ole nähagi, mis jääb all on. (Väljast kuulub wõõraste liginemist, Kadri ehmatas ära.) Tulwad! jääb nad tulewadgi! (Vähe ukse poole wastu, Tõnu ka.)

Kolmas etendus.

Endised. Jüri, Mari ja Miitel astuvad sisse ja soowivad Kadrile tema sünnipäewaks õnne. Siis astub Jüri Reinu juurde, kes weel laua juures seisab.

Jüri. Tere õhtust, Rein!

Rein. Tere õhtust!

Jüri. Loodan, et sinul midagi selle wastu ei ole, et täna oleme teie juurde tulnud.

Rein. Seda küll mitte. — Ja ma loodan — — et ka sina — — ei pahanda — kui ma oma eksitust sinu wastu — — lahjatsen. — Kuule Jüri, ma olen sind pahandanud, kui meie wiimast kord teil olime. (Vigineb aega pidi weinipudeli juurde ja watab siis weidi kiiresti weini sisse. Kõik waatawad imestades ja uudishimulikult.) Siis — luba — (annab Jüriale ühe klaasi weini ja wõtab teise klaasi oma kätte), et ma selle klaasi sinu terwiseks joon! (Määgib aega pidi, wenitades.)

Jüri (imestades). Sina! Sina jood minu terwist, soowid minule hääd. Noh, siis ma õh-

werdan oma klaasi sinu ja minu terwiseks ja
saadan ta sinna, kust teda enam keegi wälja ei
too. (Wirutab oma klaasi weiniga nurka. Rein paneb
imestades oma klaasi laua pääle, ja siis langewad mõ-
lemad üksteisele ümber laela.)

Kadri (rõõmuga.) Lapsed, lapsed!

Meljas etendus.

Endised. Mai astub sisse. Mari tuleb ühelt poolt
Mihkliga, ja Kadri toob teiselt poolt Maie täefõrwal.

Kadri. Nüüd on teil oma luba ja oma
tuba! (Mihkel ja Mai langewad ümber laela. Mari
wõtab teise klaasi laua päält, walab weini läbi akna
wälja ja paneb klaasi rahuliseks laua pääle tagasi, nagu
ei oleks midagi sündinud.)

Tõnu. Tänu Jumalale, kes inimeste
lastele ühisust kingib. Mis südidus ja oma
õiguse otsimine ei ole jaksanud teha, seda on
nüüd wastastine järelandmine ja leplik waim
sünnitanud ja wana ühisuse ja sõpruse jälle ja-
lale seadnud. Loodame, et noore sugu armas-
tus seda ühisust jäädawaks kinnitab.

Kadri. (Reinule). Aga papi, kui nüüd
Maie warrud saawad tulema, kas nad siis
weiniga wõi ilma weinita saawad pühitsetud.

Rein. See saab siis nende asi olema,
sest nad on ju mõlemad mõistlikud inimesed ja
mina annan neile rõõmuga oma isaliku õnnistust.

Jüri. Ka mina, mu armsad lapsed, palun Jumalat, et ta Teile oma õnnistust kingiks. Olge tained ja mõistlikud. Suurmeelsus ja armastus mõjub enam, kui liialt oma õiguse otsimine ja sundus.

Mihkel ja Mai. Me täname, armsad vanemad.

Mihkel. Meie pühalikum püüdmine olgu teie auuks elada, armsad vanemad. (Kadri toob väikese potiga kaunis suure roosi-sarnase lille ja annab Maiale.)

Kadri. Waata, Maie, kui ilusasti su roosike nüüd on lahti läinud. (Mai murrab roosi ja paneb ta Mihkile rinda.)

Mihkel. Aga Maie, kahju, et see roosikene närtjima peab.

Mai. Eks ju kõik ei närtsi, mis elab. Ka mina tahan sinu rinnal elada ja üks kord närtjida. (Mai langeb Mihkli rinnale, ja siis laulab voor näitelawa taga: „Mu roosikene läinud lahti“. Kui voorilauljaid ei ole, võib ka soolo laulda. Mittema võib selle mängu alustuses Maie osa mängija asemel üks teine laulda).

(Eesriie langeb.)

Min rooske.

(Segatoor.)

Allegretto non troppo.

Min roo = si = ke läin'd lah = ti mu

Min roo = : : si = ke läin'd

Min roo = si = : : ke

Min roo = : : si = ke mu

af = nal arm = jas = ti, hääl

lah = : : : : ti, hääl

af = nal arm = jas = ti, hääl

mee=lel fau-a wah-ti find

The first system of music consists of a treble staff and a bass staff. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It contains two vocal lines: the upper line has notes for 'mee=lel fau-a' and 'wah-ti find', while the lower line has notes for 'mee = . lel fau = a' and 'mee = . lel fau = . a'. The bass staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and contains piano accompaniment notes for 'mee = . lel fau = . a'.

ta-han hel-la = le, find

The second system of music consists of a treble staff and a bass staff. The treble staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). It contains two vocal lines: the upper line has notes for 'ta-han hel-la = le, find' and 'wah = ti find', while the lower line has notes for 'wah = ti'. The bass staff has a key signature of two sharps (F# and C#) and contains piano accompaniment notes for 'wah = ti find ta-han,'.

wah ti find ta-han,

ta = han, hel = la = fe,

ta = han, hel = la = fe,

hel = la = fe, sind ta = han,

hel = la = fe, hel = la = fe.

hel = la = fe, hel = la = fe.

hel = la = fe, hel = la = fe.

Mu roosike.

(Soolo klaveri kaasmänguga.)

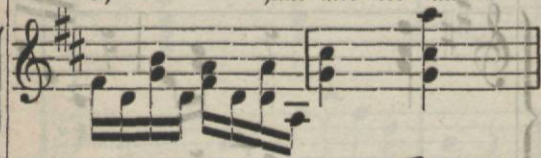
1. Mu roo - si - ke läin'd

lah - ti mu at - nal arm - saš.

ti,

hää! mee - lel lau - a

wah - ti

find ta - han, hel - la.

fe, sind ta - han,

The first system of music consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is D major (two sharps). The vocal line is written in a single treble clef and contains the lyrics "fe, sind ta - han,". The piano accompaniment is written in grand staff (treble and bass clefs) and provides harmonic support for the vocal melody.

hel - la - fe,

The second system of music continues the vocal line and piano accompaniment. The key signature remains D major. The vocal line contains the lyrics "hel - la - fe,". The piano accompaniment continues with the same harmonic structure, featuring arpeggiated chords in the right hand and a steady bass line in the left hand.

2. End rõõmu palju enam
 Veel tunneks minu rind,
 Kui minu kõige kenam
 Mu kõrval vaatleks sind.

3. Kui õit, mis pean nii kalliks,
 Võiks talle murda ma —
 Ta armu ohvrit kalliks —
 Siis õnnis, õnnis ma!

Elise Ann.

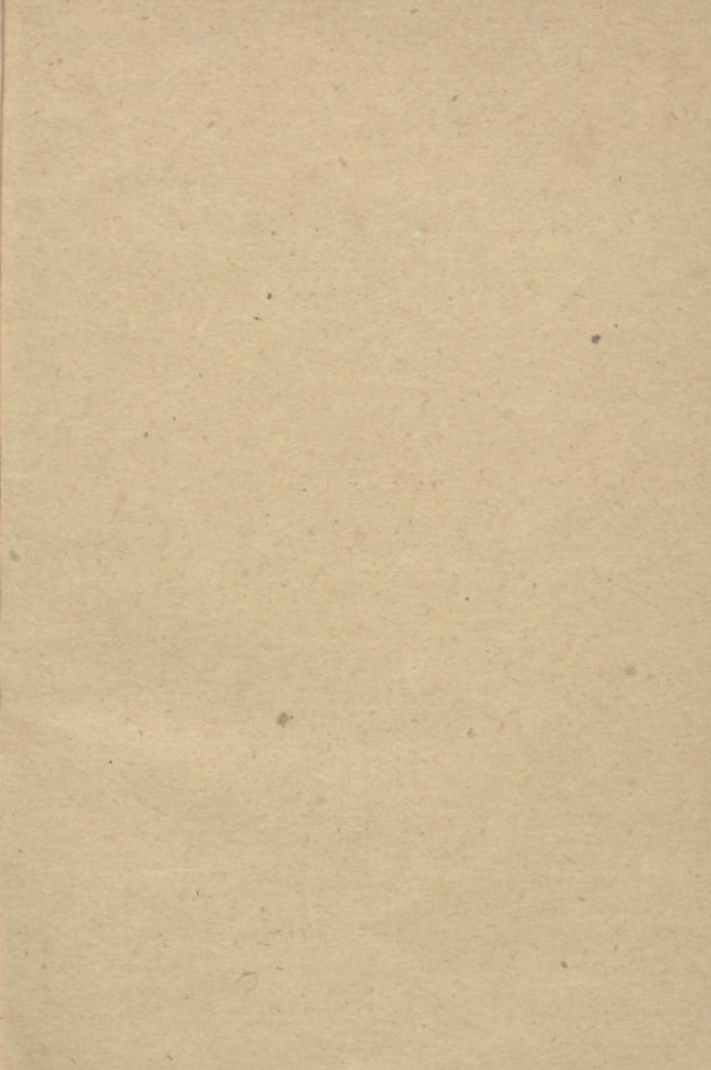

2. Das Leben ist ein Traum,
 Alles, was wir sehen und hören,
 Ist nur ein Spiel der Sinne,
 Und wir sind nur Gäste hier.

3. Sei still, was dein Herz will,
 Sei still, was dein Geist will,
 Sei still, was dein Mund will,
 Und du wirst glücklich sein.

Wien 1791

Bind 15 top.

Kõidetud 10.dets.1980.

